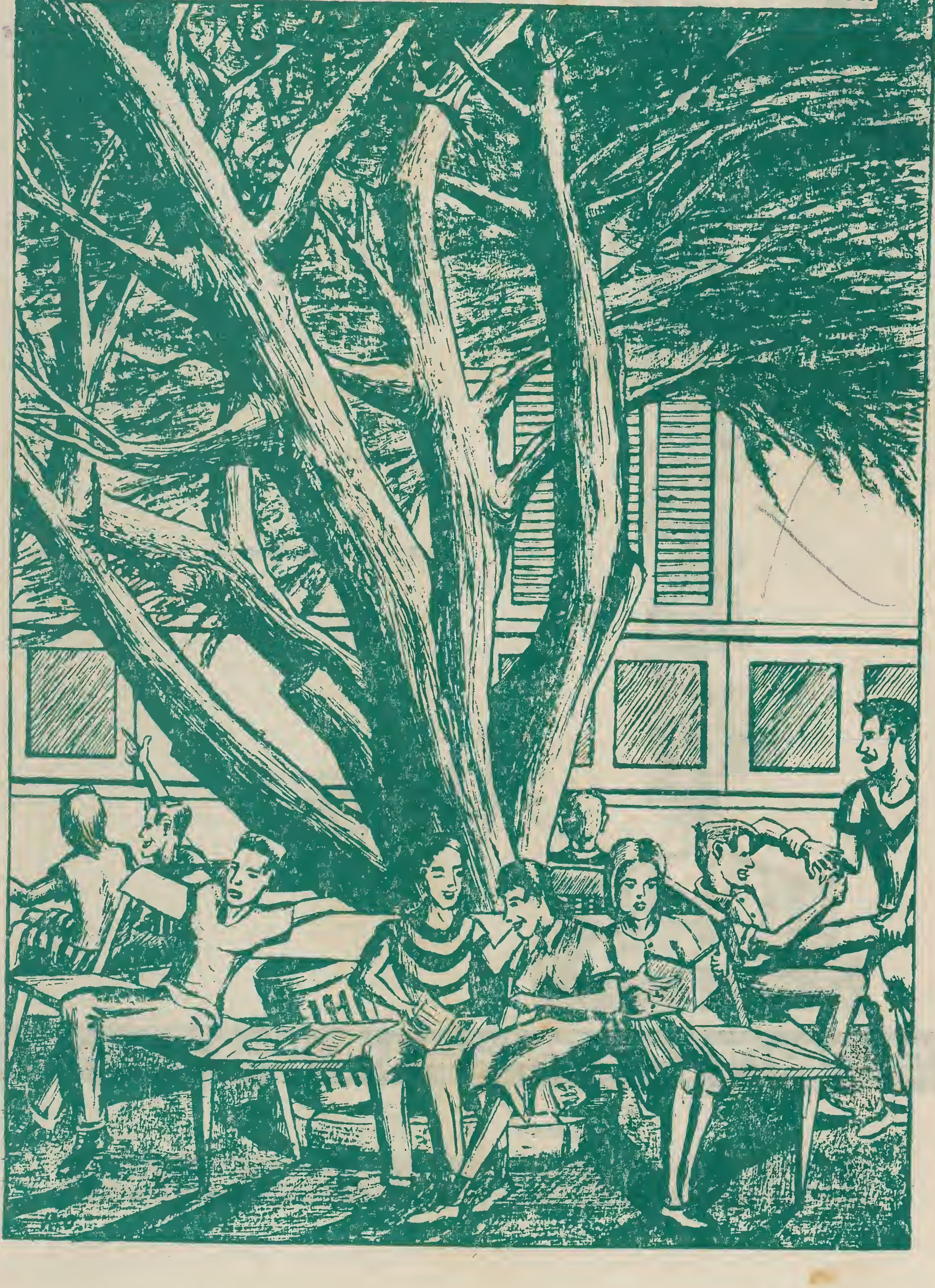
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

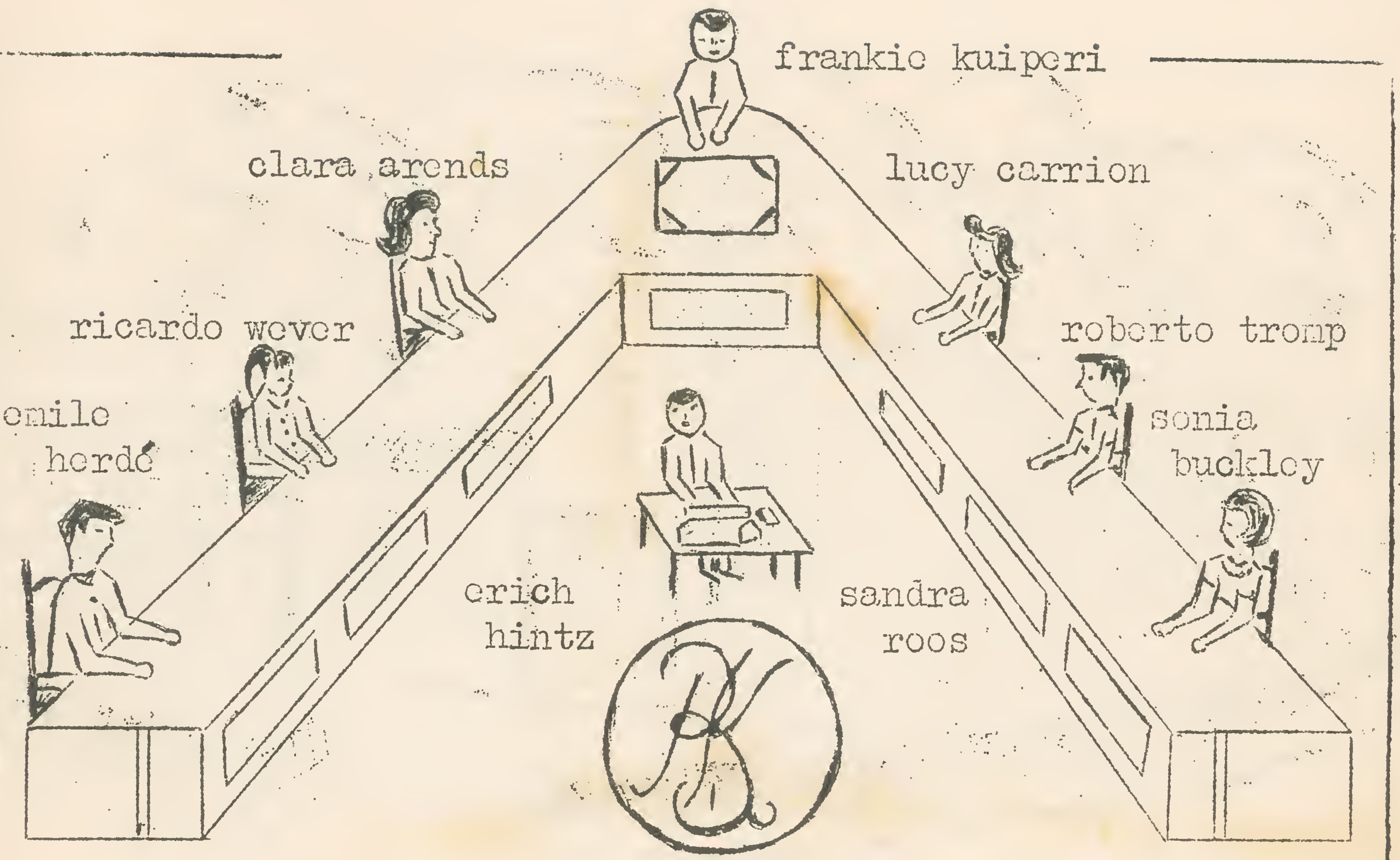
Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

Corda!
Pa tur dia di fiesta
bo por hanja
regalos na
SPRITZER + FUHRMANN
Aruba
BON BINI
SPRITZER + FUHRMANN
Joyeros del Caribe
ARUBA BONAIRE CURAÇAO ST. MAARTEN NEW YORK

JANUARI 1967 - VIERDE JAARGANG -NUMMER 5

Beste Abonnees,

Na ons "tekennummer" van Kerstmis, nu een echt "praatnummer". Hebben onze tekenaars al hun kruit verschoten? We hopen van niet. Maar er was deze maand zoveel te vertellen. En natuurlijk op de eerste plaats over het Zilveren Feest van ons Maria College. HET HALVE NUMMER ISER VOL VAN. Hartelijk dank voor alle bijdragen.

Er moest ook nog iets in over La Salle. Daarvoor zorgde meneer Jagt met een waar epos. Onze uitgave werd er dikker van.

En dan nog onze zorgen om ONS feestje te doen slagen. U komt toch ook op ons carnavalsfeest? Dat wordt goed!

de redactie

MARIA COLLEGE IN HET ZILVER

In de afgelopen weken is er veel geschreven over het M.C. De kranten vulden lange kolommen. De radio en de televisie wijdden een deel van hun uitzending eraan. Het hele eiland was er vol van.

Er is veel lof toegzwaaid aan Priorin Meletia, die in 1942 met de mulo-afdeling begon. Aan zuster Dorothea, die het werk van de Priorin voortzette. Aan de diverse leerkrachten, die ooit les hebben gegeven aan dit college, en zodoende meegeholpen hebben de wijsheid uit te dragen aan de vrouwelijke afdeling van de jeugd.

Het M.C. viert haar zilveren jubileum. Het woord jubileum vraagt onze aandacht al voor iets speciaals, maar als daar nog "zilveren" voor staat, wordt het iets buitengewoons. 25 lange jaren bestaat dit instituut al en gedurende even zovele jaren heeft het leerlingen zien komen en gaan. Met en zonder diploma!

Het gebouw waar we momenteel in huizen, bestaat echter nog geen 25 jaar. In 1946 verhuisden we vanuit de school tegenover de kerk, naar het nieuwe gebouw. Het was wel nog niet helemaal klaar, maar we konden er wel in trekken. In 1950 was de gymzaal volledig in orde. Nu konden de meisjes in pofbroek met een rokje eroverheen de gewaagdste oefeningen doen om de inmiddels stijve spieren weer in conditie te krijgen.

Eindelijk kon de school ook ingewijd worden. Het inwijdingsfeest werd met veel luister gevierd. Na de Mis trok de processie, voorafgegaan door de pastoor, door de tegenwoordige Dominicanessenstraat naar het gebouw. Bruidjes in het wit met een blauwe sjerp om, lieten zien dat de school onder speciale bescherming van de H.Maagd kwam te staan. In de blinkende gymzaal werd het plechtige gedeelte afgewerkt in tegenwoordigheid van diverse genodigden, die boven op het balkon stonden.

Dit feest was een van de hoogtepunten uit de historie van het M.C. Er zijn nog enkele van die evenementen. Ik kan me nog herinneren dat de operette "Goudhaartje" opgevoerd werd. We moesten er helemaal voor naar Bolivariana. Het was prachtig. Mevrouw Kelkboom, toen nog juffrouw Hendriks, was een geweldige troubadour!

Met hard leren, veel plezier onder elkaar en porties strafwerk vergleden mijn jaren als leerlinge van het M.C.

Mijn come-back was jaren later en toen bekeek ik het M.C. met heel andere ogen. In mijn tweede M.C.-periode hebben we het zilveren kloosterfeest van zuster Aletta gevierd. Alweer dat woordje "zilveren". Ik zei al dat het iets bijzonders was. Welnu, haar ter ere hebben de leerlingen uit de verschillende klassen een sprookje uitgebeeld. De leerkrachten studeerden 'n fors toneelstuk in: "Het witte schaap".

Zijn er veel veranderingen gekomen op het M.C. gedurende de laatste 25 jaren? Natuurlijk. De tijden veranderen, men gaat andere eisen stellen. Het M.C. wordt gedwongen om bij de tijd te blijven. Ik juich deze vernieuwingen toe.

In de les hebben de meisjes anno 1967 het zo gemakkelijk.

Ze hebben allemaal een boek voor zich met de wijsheid voor 't hele jaar. De volledige grammatica van het bord overpennen is niet meer nodig. En de gestencilde boekjes, waar we vroeger de bijvakken uit leerden, zijn helemaal antiek geworden.

Eén feit staat vast: wil men haar M.C.-jaren bekroond zien met een diploma, dan zal er ondanks feestjes, veranderingen en vernieuwingen hard geblokt moeten worden, ongeacht het jaartal van de kalender.

Meer dan 450 meisjes hebben het gepresteerd gedurende de laatste kwarteeuw met hun "papiertje" te vertrekken.
Tegenwoordige M.-Collegianen, treedt in haar voetsporen!

Op naar de victorie !!!

A.C.

OP HET M.C. 25 jaar GELEDEN.

Ja, toen was ik er al. Hadden jullie niet gedacht, hé??

Nu even wat herinneringen opschrijven.
Het grote gebouw, steeds omringd door belangstellenden, stond er nog niet. Een zandweg, cadushi's, kortom het was hier een en al mondi. Waar zat de vrouwelijke jeugd dan?

Wel, de 7e in de klas bij de stoep van het klooster van de zusters (nu is het spreekkamer) en de 8e in de kleuterklas van juffrouw Pina. Toen de klassen groter werden, trokken we naar boven, naar de club. De zaal werd verdeeld in drie lokalen. Het jaar daarop kwam het toneel erbij. Het volgend jaar werd het kleedkamertje ernaast de 10e klas. Het bord stond op het fonteintje, want het was te zwaar voor de"muur".

En het jaar daarop? Er was nog een dak!! Ja, schuin. Gelukkig, Henny Eman zorgde dat de nieuwbouw werd aangenomen. Het Mariacollege werd gebouwd en we trokken er in januari '46 in.

Ziezo, dat is iets over de huisvesting.

Hoe stond het met de boeken? Het was immers oorlog. Dus van Nederland viel niets te verwachten. De 7e was voorzien, maar 8, 9 en 10? We hadden van alle vakken verschillende presentexemplaren in huis... "Doe het zelf" was het wachtwoord, en vol jeugdig enthousiasme togen we aan het werk. Eén Frans boek voor de hele klas. Geen nood! Iedere dag stond de nieuwe les op het bord en de leerlingen konden die overschrijven...

En de schriften dan? Die kwamen uit Canada. Het waren mooie, grote, met sneeuw- en denneboomplaatjes erop. De frères

hadden hun medebroeders daar gevraagd ons daarvan te voorzien. Ook de Franse leesboekjes kwamen uit Canada, natuurlijk niet met Nederlandse maar met Engelse woordjes ernaast. Je ziet, de leer lingen werden vanzelf knap. Het kon niet anders.

De Franse spraakkunst moest je vroeger op het examen in het Frans opzeggen. Dus werd er iedere zaterdagmiddag een hoofd stuk in elkaar gezet in het Frans, en een bekwame typiste typte net zoveel blaadjes uit als de 10e klas leerlingen bezat. Dat waren er niet zoveel hoor! Eerst 3, nog eens 3, toen 5 en zo telkens meer.

Nu spreek ik alleen nog maar over het Frans (waar het hart vol van is...) maar met de andere vakken was het net zo. Zuster Magda, die pas overleden is, zette een hele dierkunde en natuur kundemethode in elkaar. Met de tekeningen erbij. En maar weer typen... of overschrijven. Zij heeft zelfs nog eens aan een oud bibliotheekboek, dat zijn levensjaren ook maar steeds moest verlengen, en waarvan het laatste hoofdstuk verdwenen was, een totaal nieuw slot bezorgd. Dit was ook getypt en werd erin geplakt.

Ons hoofd, zuster Meletia, stencilde ook veel in het donker. Nee, zo was het niet. Je moest alles potdicht maken en dan mocht je een lamp aansteken, als maar niemand vanaf de straat het licht kon zien. Want je begrijpt: geen vijandelijke duikboot mocht iets op Aruba zien.

Over het examen deden we met ongeveer 22 kandidaten zowat drie dagen: iedere dag een paar vakken. We namen dan kopjes mee van het klooster om in de pauze onze koffie niet te missen. En kandidaat, nu hoofd van de school, Oslin Boekhoudt, was zo gedienstig om bij zijn moeder een ketel warm water te halen, zodat we alles konden afwassen. Ja, zo gedienstig waren de jongens 25 jaar geleden.

Ondanks alle tekort aan boeken en leermiddelen, slaagden alle kandidaten. Ze werkten dus even hard als .... nu!! Nu zitten we in een mooie school, zelfs met een natuurkundelokaal met airco. Dat is een cadeau van iedereen, ook van die oudleerlingen van 25 jaar geleden. Toen was het een mooie tijd van prettig samenwerken om tóch klaar te komen; nú is het ook nog prettig werken op het Maria College. MOGE HET ZO BLIJVEN.

Zr. Aletta

ZUSTER DOROTHEA EN HET MARIA COLLEGE

Bij gelegenheid van het zilveren jubileum van het Maria College, zijn we eens met zuster Dorothea gaan praten. Hier volgt wat we zoal te weten zijn gekomen.

Zuster Dorothea begon haar loopbaan aan het M.C. in 1944. Zuster Meletia was toen hoofd. Maar vier jaar later, dus in '48 werd ze zelf hoofd benoemd en ze is dat nog.

In die negentien jaar heeft zij ongeveer 4000 leerlingen op school zien komen. Van die leerlingen zijn er twee teruggekomen om hun geliefde zuster bij te staan: nl. Mevrouw Lopez-Henriquez en Mejuffrouw Aida Croes, die nu als leraressen aan die school staan.

Een zeer grote steun voor zuster Dorothea is zuster Alotta, die met de school háár zilveren jubileum daar viert.

In die 25 jaar had het Maria College 466 mulo-kandidaten. Daarvan zijn er maar 5 afgewezen. Ze tellen dus 461 geslaagden, maar daar komt dit jaar weer een hele ris bij. In 1944, het eerste examenjaar, waren er 3 kandidaten, die allemaal slaagden; in 1966 telde het M.C. 53 examinandi, die ook allemaal slaagden.

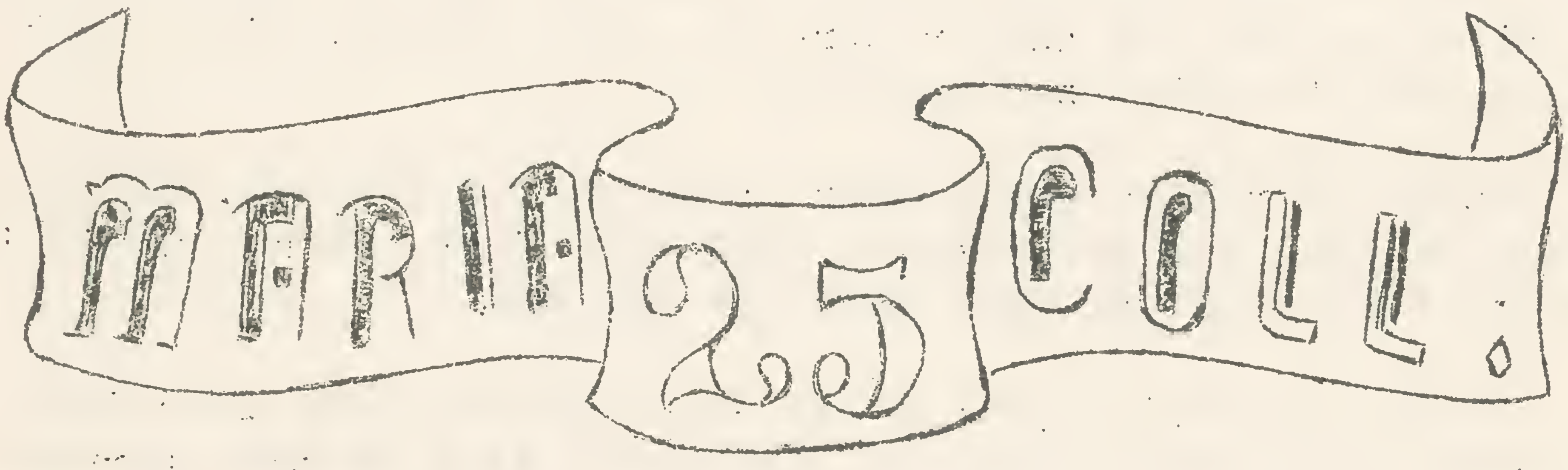
Bij de vraag wie haar beroemdste en beruchtste leerlinge is geweest, moest de zuster even lachen. Een beroemde, voor wie een monument opgericht zou kunnen worden, had ze nog niet

gehad. Maar een beruchte kon ze evenmin noemen.

Een ding, waar ze wel zeker van is, is dat zij met zeer veel plezier en voldoening naar de voorbije jaren kan terugkijken. Dat dankt zij ook aan het goede personeel dat zij altijd heeft gehad. Personeel dat altijd klaar stond voor haar en voor de belangen van de school.

Wij wensen zuster Dorothea nog vele gelukkige jaren toe temidden van haar geliefde meisjes en personeel.

E.H.

(vervolg van hiernaast, blz. 9)

We hopen dat we er veel van zullen genieten. Stel je voor dat iedereen per ongeluk (expres??) in slaap valt. Wat dan???

We hopen ook dat we er maar spoedig voor een of andere proef in de natuurkunde, in zullen duiken. Of dat er gauw een film wordt gedraaid.

We hopen vooral dat we veel plezier van deze "nieuwe vriendjes" zullen hebben en dat ons lieve, lieve Maria College nog jaren mag bestaan.

Hiep! Hiep! Hiep!

Hoeraaaaah!

"Petusie"

HET TEGENWOORDIGE M.C.

Nu bestaat onze school al 25 jaar, waaruit wel blijkt hoe goed onze school is. In die 25 jaar hebben er veel veranderingen plaats gevonden. Neem bv. dit blad. Vroeger schreven alleen onze buurvrindjes en wij mochten het al knikkend goed- of afkeuren. Later mochten we echter ons steentje (rots) bijdragen, waardoor een goede samenwerking ontstond.

Nog later kregen we te horen dat er fuiven georganiseerd zouden worden met onze "liewe" buurvrindjes. De 7e en 8e klas hadden echter te vroeg gejuicht, want zij werden absoluut niet uitgenodigd!!

Ook kregen we meer tijd om te luieren (?!?)In plaats van de woensdagmiddag mogen wij de dins- en donderdagmiddag prinsheerlijk thuisblijven (maar van luieren komt niet veel....)

In de uitpuilende tassen kwam geen verschil. Misschien dat ze nu wat dikker zijn, maar dunner??? Het kan ook zijn dat die tas niet zo dik hoeft te zijn, maar alleen wordt volgepropt om erg geleerd te schijnen!

Over onze dierbare leraren en leraressen willen we helemaal niet klagen. Zij waren het die ons een onvergetelijke avond hebben bezorgd met hun knaltoneelstuk, dat zo prachtig geslaagd is. Zelfs in de krant stond er een artikel over. Als deze spelers nu maar niet verwaand worden! Onze complimenten voor jullie fantastisch toneelstuk.

Ook het feest dat ons werd gegeven, was erg leuk. Vooral de wandelingetjes werden zeer geapprecieerd. Ook de leraren! en leraressen! liepen (reden) ons achterna om ons van strafpunten te voorzien. Was onze school maar elke dag jarig! Wat zou dat leuk zijn!!

Over onze beroemde school stond er ook een artikel in de krant. "Zilveren Jubileum" stond er met dikke letters boven. Zelfs een foto ontbrak niet. We waren erg trots toen dat alles zo mooi in de krant prijkte. Jammer dat ze die foto niet van de achterkant van de school hebben genomen, dan kon iedereen onze twee eigenverdiende (!!??) monsterairco's bewonderen. Zouden de andere scholen dan fijn jaloers worden!!

(vervolg hiernaast blz.8)

Mijn enige jaar als leraar op het Maria College

In het jaar....? Het is al lang, zoolang geleden... Maar het schijnt dat er iets ongewoons aan de hand was. De zusters zaten vast!!! De arme schapen uit de tiende klas die dat jaar examen moesten doen, zouden het moeten stellen zonder Spaans. Zonder een ogenblik te aarzelen kwamen ze bij de frères aankloppen, omdat ze zo goed wisten dat die op alle mogelijke wijzen zouden helpen. En als ik nu, na zoveel tijd, nog wel eens een van die dames tegenkom, dan denk ik nog wel eens: Ja, ja, die was ook niet al te best bevriend met het Spaans.

Maar er kwam dus de dag dat ik de eerste les zou geven. Zuster Dorothea moet toen pas hoofd geworden zijn en die had me al van tevoren dringend gewaarschuwd dat er nogal enkele lastige elementen in die klas zaten. Dus was dubbele waakzaamheid geboden! Nu waren wij op onze school ook wel het een en ander gewend wat betreft lastige elementen. Daar hoefde ik me dus niet zo druk over te maken. Maar de werkelijkheid overtrof verre de verwachtingen. Natuurlijk werd er de eerste les hier en daar wel wat gesmoezeld en moest ik met strenge blik trachten een opkomend "onweer" te bezweren. Maar toen ze na die eerste les het huiswerk meekregen, werden ze wel een beetje bleek onder de neus. Ik had namelijk met een onschuldig gezicht gezegd dat wij vernomen hadden dat de meisjes zoveel harder werkten dan de jongens en dat ze ook zoveel pienterder waren, dat ik meende dat een flinke portie huiswerk hen niet alleen geen kwaad kon doen, maar ook zou bevestigen wat wij daarover wisten.

EN LAAT ZE NOU DAT HUISWERK ALLEMAAL KEURIG NETJES AFHEBBEN!!!!!

Sinds die dag groeide er een aangename sfeer in die klas. Het huiswerk werd stevig aangehouden en "Palabras" konden ze fluiten. Dat is dus hetzelfde als tegenwoordig op ons La Salle College (????)

Nadat de dagen van de mulo-examens bekend gemaakt waren, wist ik dat mijn verblijf tussen al die lieve kinderen een einde zou nemen. Gelukkig lagen in die jaren de mulo-examens nog eind juli.

Die allerlaatste dag zal ik nooit meer vergeten. Als naar gewonnte had ik een zeker stuk in mijn hoofd zitten dat ik als laatste punt nog zou behandelen. Maar daar is in werkelijkheid niets van gekomen. Want de lessenaar (die was daar veel kleiner dan de onze), was versierd met allerlei bloempjes uit eigen tuin, maar zeer smaakvol. En voordat ik van mijn verrassing kon bekomen, kwam een meisje, Marylein Weaver, uit de bank en begon een leuk speechje te houden, waarna ze me een cadeautje overhandigde in de vorm van een bakje scheerzeep. Daarna stond een tweede op, ik meen dat het mevrouw van der Schoot was, die me met een hartelijk woordje een etui aanbood met enkele prachtig bewerkte zakdoekjes. Van mij werd natuurlijk ook een woordje verwacht. Hierin bedankte ik hen allemaal voor de prettige wijze waarop we dat jaar hadden samengewerkt, maar dat ik toch hoopte dat ze allemaal zouden slagen omdat ik het anders niet onaardig zou gevonden hebben nog een jaartje met hen samen te werken, als ze wilden zakken. MAAR DAT DEDEN ZE NIET!!!

Ook voor de cadeautjes bedankte ik hen. Maar ik kon toch niet nalaten te vragen waarom ze juist die dingetjes hadden gekocht. Waren ze misschien niet helemaal tevreden geweest over mijn scheerkunst (zie scheerzeepbakje). En vonden ze dat er met mijn neus misschien iets niet in orde was geweest? (zie zakdoekjes).

Hierna was het officiele gedeelte afgelopen en werd de rest van de tijd doorgebracht met het eten van allerlei lekkers. Gelukkig kon ik in die tijd daar nog volop aan meedoen.

Maar achteraf gezien vind ik het zeer jammer dat het maar EEN jaartje geduurd heeft. En NU NOG zou ik willen zeggen: QUE SE REPITA!

fr. Henricus

JOURNAAL MC

19 december : We kregen te horen dat we om 11 uur de radio mochten aanzetten. We luisterden een uur lang naar de eerste schoolradio-uitzending. Een kerstviering.
Lekker een uurtje les gemist.

21 december : De meisjes zijn vandaag angstig stil. De oorzaak??? De ouders gaan vanavond haar vonnis halen, waarvan sommigen een goede, maar anderen slechte verwachtingen koesterden.
Wij hoopten maar het beste!!

22 december : Velen bleven vandaag lekker thuis luieren. Ze hebben alleen hun pluimpje (of straf??) al gehad en vinden het de meoite niet waard om nog eens naar school toe te wandelen.
De aanwezigen kregen een kerstviering en mochten om 12 uur naar huis.
Een heerlijke vakantie tegemoet.

6 januari : Vandaag is er feest. Driekoningen??? Ook. Maar meneer v.d.Putten herdenkt zijn geboortedag. Hartelijk gefeliciteerd en nog vele jaren (op onze school??).

Iedereen verscheen weer op school om hard (?!) te werken voor het tweede trimester, dat maar kort is. Halverwege de speelplaats draait ieder het hoofd om, en zie.... men is al bezig onze

airco's te plaatsen. Ga zo door mannen, dan kunnen we er heerlijk van profiteren.

10 januari : Onze prinses Margriet treedt vandaag in het huwelijk met Mr. Van Vollenhoven. We wensen hen een rooskleurige toekomst.
Jammer dat niemand vrij kreeg.
Wij gingen om kwart voor 12 naar huis. Was dat ter ere van de bruid en bruidegom????
Zo ja, dan bedankt.

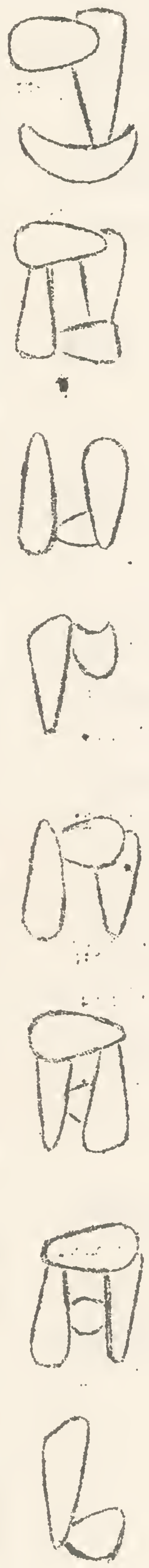
11 januari : Weer feest. Juffrouw Aida is vandaag jarig. Hartelijk gefeliciteerd en nog vele jaren.
Alle Maria Collegianen stappen naar de kerk om daar onze liefste stemmen te laten horen. Ook de basstemmen (?!!) klonken ons leuk in de oren.
Een echt koor hadden we.
's Middags mocht 8c na het eerste lesuur naar huis. Meneer Huiskes voelde zich niet goed.

12 januari : De meisjes van 8c vieren vandaag hun juffrouw Aida, omdat ze gisteren niet in de klas kwam.
Allemaal een lekker ijsje.
En weer gingen we zingen. Ditmaal tot 11 uur.
Toen mochten we fijn naar huis.

13 januari : FEEST, FEEST. HIEP HIEP HOERA.
Z I L V E R E N J U B I L E U M. HOERAAAA.
DE AIRCO'S WERKEN AL!!!
PLECHTIGE MIS.
ONTBIJT OP SCHOOL (was het elke dag maar feest)
SPEURTOCHT DOOR DE STRATEN.
TONEELSTUK 'S AVONDS !!!

16 januari : Een vrije dag om heerlijk uit te rusten.

17 januari : Iedereen weer op school. Airco's werken weer.
Wie gaat er het eerst in ??? Nu wil ieder graag natuurkundeles hebben!

5 januari: De school begint weer . Maar nog niet voor goed. Daarvoor staat het tentamen in de weg. De achtste klassen blijven, de rest gaat weer naar huis.
Behalve de tiende klassers dan die aan de beurt zijn. Die zijn niet spraakzaam en toch hebben ze geen last van zenuwen beweren ze. Als ze aan het tafeltje toch maar wat los mogen komen.

6 januari: Alleen de zevende klassen verschijnen en natuurlijk weer tentamenkandidaten. Er schijnt serieus aan de tand gevoeld te worden.

10 januari: En nou is alles weer gewoon.
De tiende klassers horen al gauw hoe de raad van professoren beslist heeft. Eentje pakt zijn biezen en komt eens proberen welke negende klas wel het lekkerste zit.
De andere gezakten luisteren niet naar hoe de raad en brengen toch vijftien gulden mee voor het mulo-examen. Je weet nooit hoe een koe een haas vangt, geldt toch ook voor dat examen.

Bao di Kwihi vergadert weer. En niet alleen over het nieuwe nummer. Nog deze maand moet er een fuif komen, ter ere van Carnaval. Emile zit vol goeie ideeën. Hij kent het klappen van de zweep. Dat moet (weer) lukken.
(zie advertentie in ons blad)

11 januari : Onze Maria College spionnen kijken vandaag niet alleen naar de meisjes. Met grote ogen zien ze op hun dagelijkse wandeling ook enkele airco's prijken. Sjonge, wat een fijne school toch!

13 januari : Feest bij de buurlui. Het was te merken.
De hele dag zwierven meisjes rond de school en 's morgens kwamen ze op school zelfs. De weg vragen? Of andere inlichtingen? Ze kenden zelfs de congregatie van de frères niet. Iemand heeft hen op laten schrijven: Franciscanen van St.Augustinus. Die zullen wel nul strafpunten behaald hebben.
Bij de meisjes zijn in 25 jaar 461 leerlingen geslaagd. Hoeveel zou dat zijn op La Salle College in dezelfde 25 jaar?

18 janauri : Vandaag en andere dagen vertoont de moderator slides onder de godsdienstles. Over Martin Luther King. Prachtig.

19 januari : Professor Hassam op school. Vorig jaar had hij zoveel succes met zijn hypnotiseren.
Dit keer bleef hij veel te lang goochelen. Alleen op het eind liet hij er een stel slapen en dansen. Nee, het viel tegen voor die prijs.
De eerste culturele voorstelling voor de negende klassers was een veel groter succes. We kregen dat toneelstuk van Maria College, waar de hele stad vol van is.

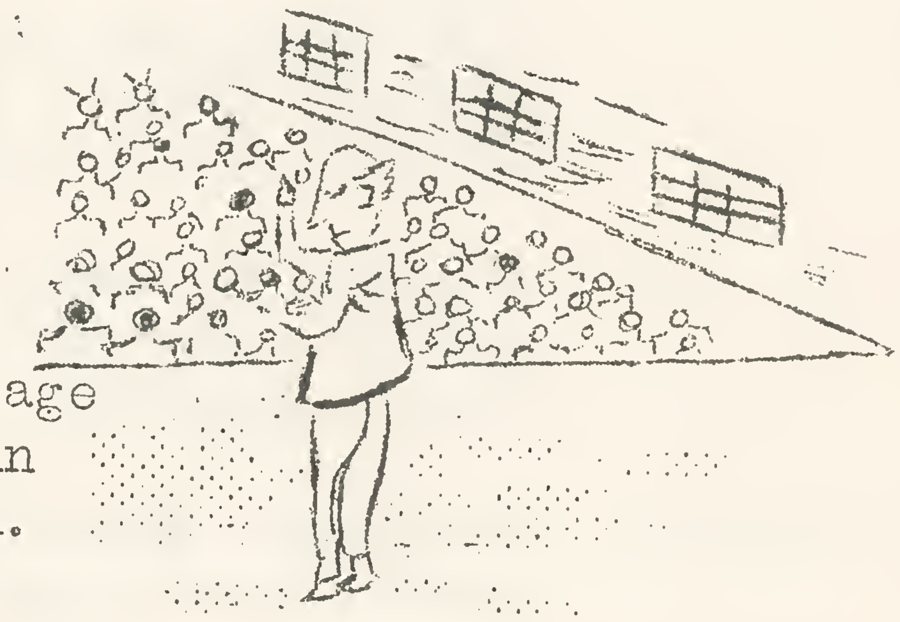
Kijken of eind volgende week onze dansavond een suwces mag worden. Hebt u al een kaartje???????

LASALLIANEN

Bij de kerstviering van het La Salle College was het niet allemaal doodernstig. Meneer Jagt (9b) maakte van de gelegenheid gebruik om voor 9 en 10 enkele dingen leuk te zeggen. Met zijn toestemming publiceren we hier zijn "dichtwerk"
Te zingen op de wijze: Altijd is K.... ziek. Midden in de week, maar 's zondags niet........

Refrein:
Zingen wij nu allen saam
Al die lui zijn Lasalliaan.

1.
Ik wil de lof der zotheid zingen
Van allen die mij hier omringen
Vogels van diverse pluimage
Krijgen hier hun geest'lijke bagage
Voor al die lieden groot en klein
Pleeg ik hier dit stuntelig rijm.

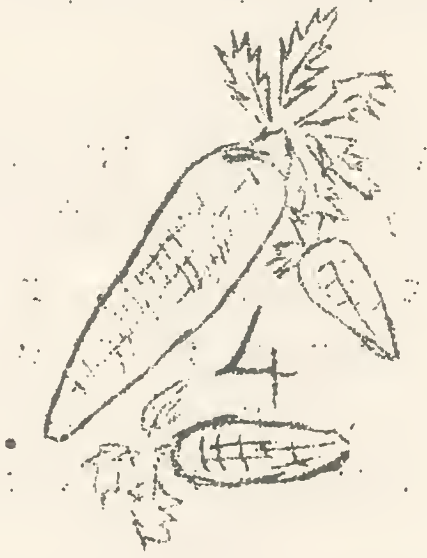
2
In 9a zitten stoere knapen
Die zijn voor de studie als het ware geschapen
Laat dat heer Werink maar niet horen
Want dan tuiten hem de oren
Op het Song Festival komen z'in de finale
Hopen wij dat ze ook hun diploma halen.

3
Er zijn nog meer van die handelaren
De Heer moge hen in Zijn vrede bewaren
Al hebben ze zelf geen cent te verteren
Tóch moeten zij uit hun koppie leren
Hoe ze miljoenen moeten laten dansen
Op Heer Werink zijn balansen.

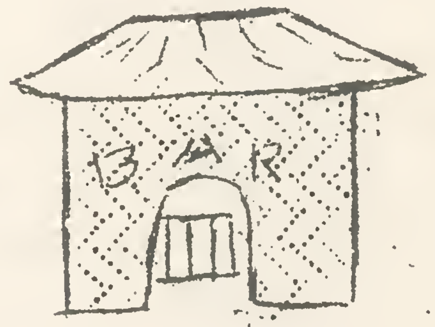
4
Wiskundeklanten zijn er bij hopen
Moet je ze buiten hun schoenen zien lopen
Branie hebben ze bij de vleet
Vraag er eens een wat-ie van algebra weet
De vierkantswortel uit 4, nou, trek ze eens
Dat is te moeilijk, vlug naar meneer Bexkens.

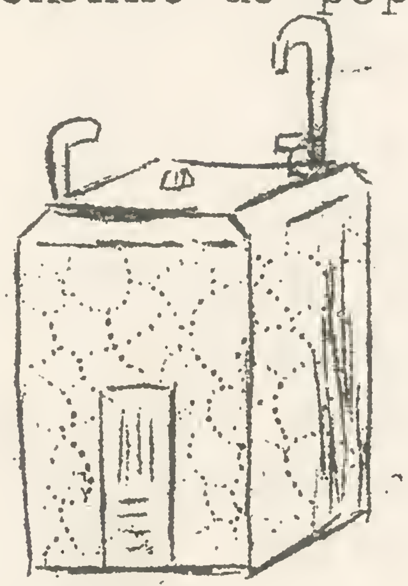

5
Meneer Bexkens is een geniaal heer
Zet 'm maar bij de klokken neer
Dank zij hem blijven de klokken lopen
Hoeft de frère geen nieuwe te kopen
We benoemen hem daarom voor de lol
Tot klokkemaker de notre école.

6
Een frère was een tijd in reparatie
Maar is nu weer terug op zijn missiestatie
Van binnen en van buiten gerestaureerd
Heeft-ie al weer heel wat Spaans weggeleerd
Ook voor de bar is ie 'n hele goeie
Hij schenkt de pepsi zonder te knoeien.

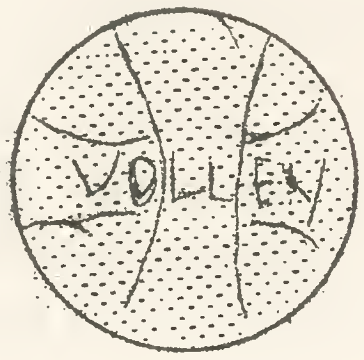

7
Het is fijn dat we pepsi kunnen kopen
Dan hoeven we niet dorstig rond te lopen
Het is wel drank slechts voor de rijken
De armen mogen er enkel naar kijken
Het zou toch nog zo gek niet zijn
Een waterkoeler op ons terrein.

8
Jawel de braintrust van onze school
Zit in 9D met hun idool
Zeker dat is monsieur Boderie
All ons enfants de la patrie
Leren kunnen ze heel goed; echter
In het volleyen zijn ze veel slechter.

9
Dat volleyen is een mooie sport
Jammer de speeltijd is wat kort
Zie ze smashen, ze blaken van ijver
Och, waren ze toch bij de lessen zo nijver
Hoera voor die lui van meneer Zonjee !
Die werden bij vergissing kampioen, hoezee.

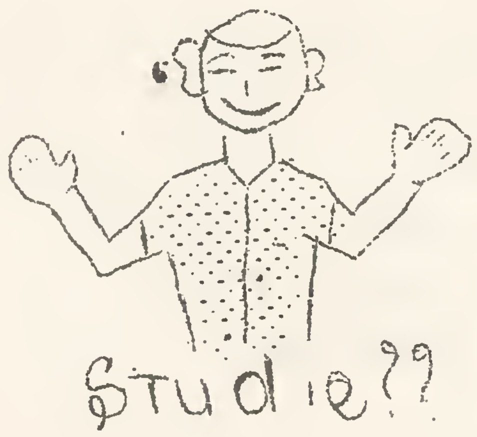

10
We hebben hersengymnastiekspecialisten
Die gelukkig precies zoveel wisten
Dat ze John Wesley keurig versloegen
En de beker schoolwaarts droegen
Vooral Tica Giel proficiat
Zonder jou hadden ze de beker niet gehad.

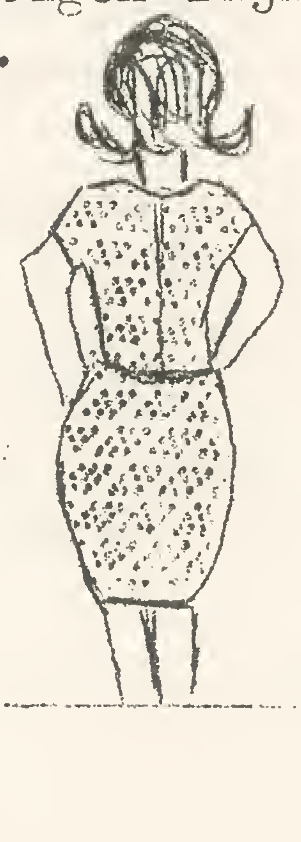
11
Dan zijn er nog de aanvullend-Beejers
En niet te vergeten de 9 c-ers
Vooral die laatste brave broeders
Baren zorg aan hun opvoeders
Zij zijn liever lui dan moe
Maar zien ze pepsi, dan slaan ze toe

12
10a en b zitten vol kandidaten
Die het studeren maar niet kunnen laten
Het meest zijn zij geïnteresseerd
In dingen die op school niet worden geleerd
Maar wel dagelijks te bezichtigen zijn
Op een naburig schoolterrein.

13
Ze wijden zich dagelijks aan observatie
Van het vrouwelijk deel der natie
Ze slenteren uren langs de hekken
De zuster verfoeit die meisjesgekken
De meisjes van het Maria College
Hadden echter hier moeten wezen.

14
Nederland ligt bij Bennebroek
Die het niet gelooft, zet ik in de hoek
Je kunt wel raden wie dat is
Daar staat hij als ik me niet vergis.
Nu snel door naar 9b
Dat zijn de kemphanen, o-wee.

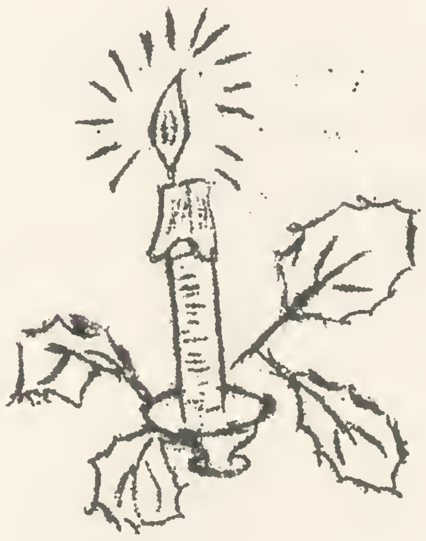

15
Vorige week vloeide het bloed bij stromen
Hoe zou dat toch zijn gekomen
Slechts één onvoorzichtig handgebaar:
De spanning steeg, er dreigde gevaar
Voor verstoring van de orde
Maar frère Paulus temde de horde.

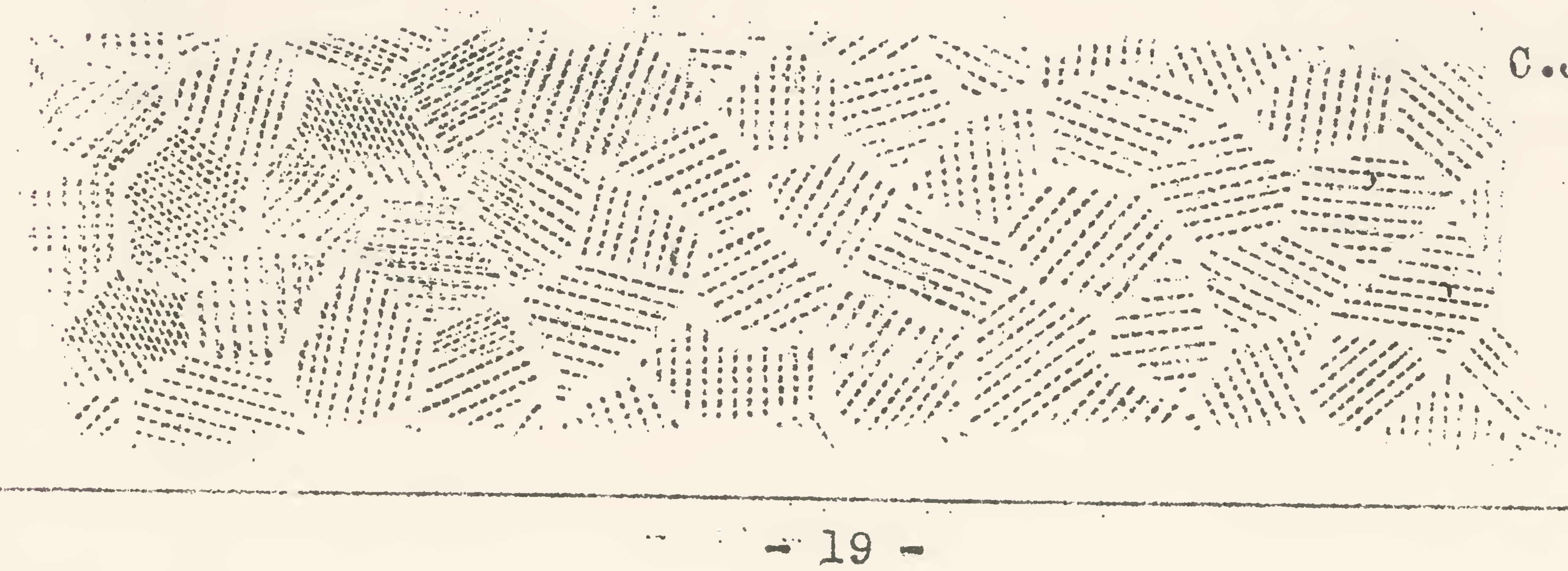
16
Aan het hoofd van de hele schare
Staat frère Paulus de orde te bewaren
Maar in deze laatste week
Was de hele school van streek
Om het Kerstfeest waardig te vieren
Hoorde je beatbands welig tieren.

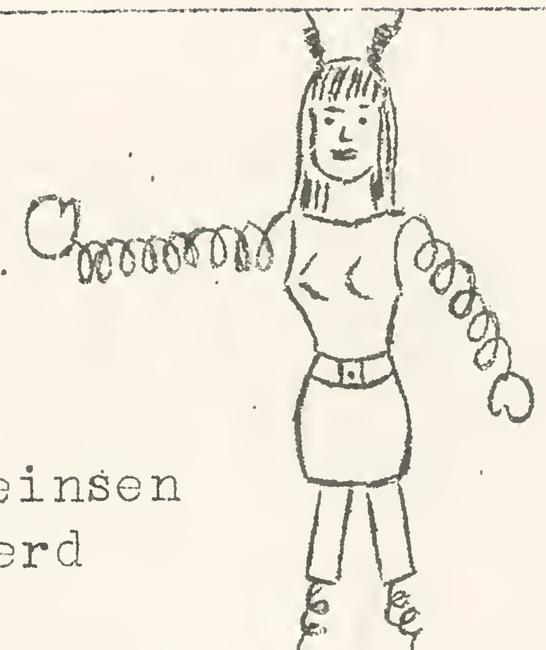

17
Werd aan Christus ook gedacht
Die ons mensen de Vrede bracht
Willen wij een Kerstfeest vieren
Zou iets meer kerstsfeer niet ontsieren
Dus voor allen hier tesamen
Zalig Kerstfeest - Bon Pascu - Amen.

C.Jagt

Het Marsmeisje

Het is 10 augustus van het jaar 1970
Ik loop diepdenkend door de Nassaustraat.
Waar ik aan denk? Ik loop natuurlijk te peinsen
over de V.S.Maan die vanmorgen is gelanceerd

Iedereen praat erover; waarom zou ik er niet over nadenken?
Overal hoor je het woord marsmannetje. Men vraagt zich alles af omtrent het marsmannetje, maar men vergeet haar: het marsmeisje.

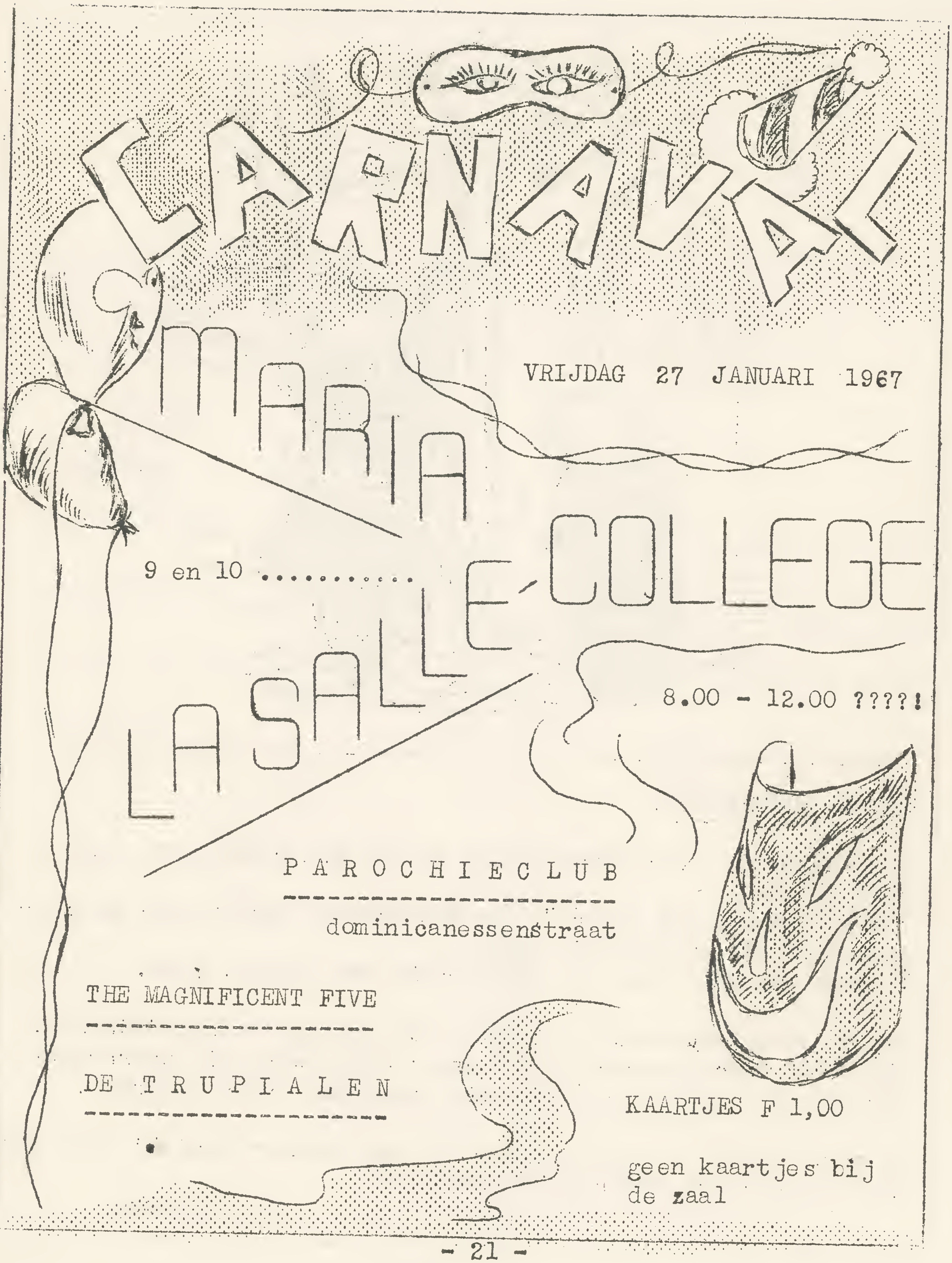
Men vraagt zich af of hij echt groen is; hoe hij er uitziet; en welke taal hij spreekt, enz. enz. Niemand denkt eraan dat hij niet kan bestaan als ook die andere niet bestaat: het marsmeisje.

Ik vraag me af, hoe zij er uitziet. Misschien is ze net zo mooi als die (?) van het M.C. Ik zou het zeer op prijs stellen met een marsmeisje kennis te mogen maken. Maar als ze echt groen is, kan ze beter wegblijven ..

Opeens hoor ik een heel dun stemmetje; ik blijf van schrik naar de grond staren. Ik durf niet op te kijken want daar staat nu vlak bij me niemand anders dan het marsmeisje.
Terwijl ik daar zo sta komt er een ouwe auto piepend en knarsend aan. Er is geen twijfel mogelijk, dat is de wagen van onze buurman (een uniek geluid, nietwaar?)

Dan dringt het pas tot me door dat ik op Aruba en notabene in de Nassaustraat (en niet op Mars) ben. En het dunne stemmetje is natuurlijk van niemand anders dan van Maria, het dochtertje van onze buurman.
En het marsmeisje?
Ik probeer dat voorlopig uit mijn hoofd te zetten, ze heeft me al genoeg last bezorgd, voordat ik haar heb ontmoet.

F.Burke

CARNAVAL
MARIA LA SALLE-COLLEGE
VRIJDAG 27 JANUARI 1967
9 en 10 ....
8.00 - 12.00 ????!
P A R O C H I E C L U B
dominicanessenstraat
THE MAGNIFICENT FIVE
DE T R U P I A L E N
KAARTJES F 1,00
geen kaartjes bij
de zaal

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

WIE IS MULTATULI ?

Met stijgende verontwaardiging heb ik het stukje van Multatuli gelezen.
"Multatuli aan het woord", een heldhaftige kreet moet ik zeggen; maar wie is nou die held?
Volgens mij moet het een oudleerling van L.S.C. zijn.

Verder daagt Multatuli de school uit om hem te begritiseren. Hij voelt zich waarschijnlijk zeer sterk want hij waarschuwt ons nog met de woorden: Wie wind zaait zal storm oogsten.

Ik zou ook willen eindigen met een spreekwoord dat bij hem past Veel geschreeuw, maar weinig wol.

F.Burke

HUMOR

Een pastoor die spoedig zijn veertigjarig priesterfeest zou vieren, werd ziek. Iedereen was bezorgd dat de goede herder vóór zijn feest niet beter zou zijn. Maar gelukkig, vlak van tevoren genas hij. Er werd een ereboog opgericht ter ere van hem met de tekst: "GOD IS GOED
DE PASTOOR IS BETER"

^^^^^^^^^^^^^^^^

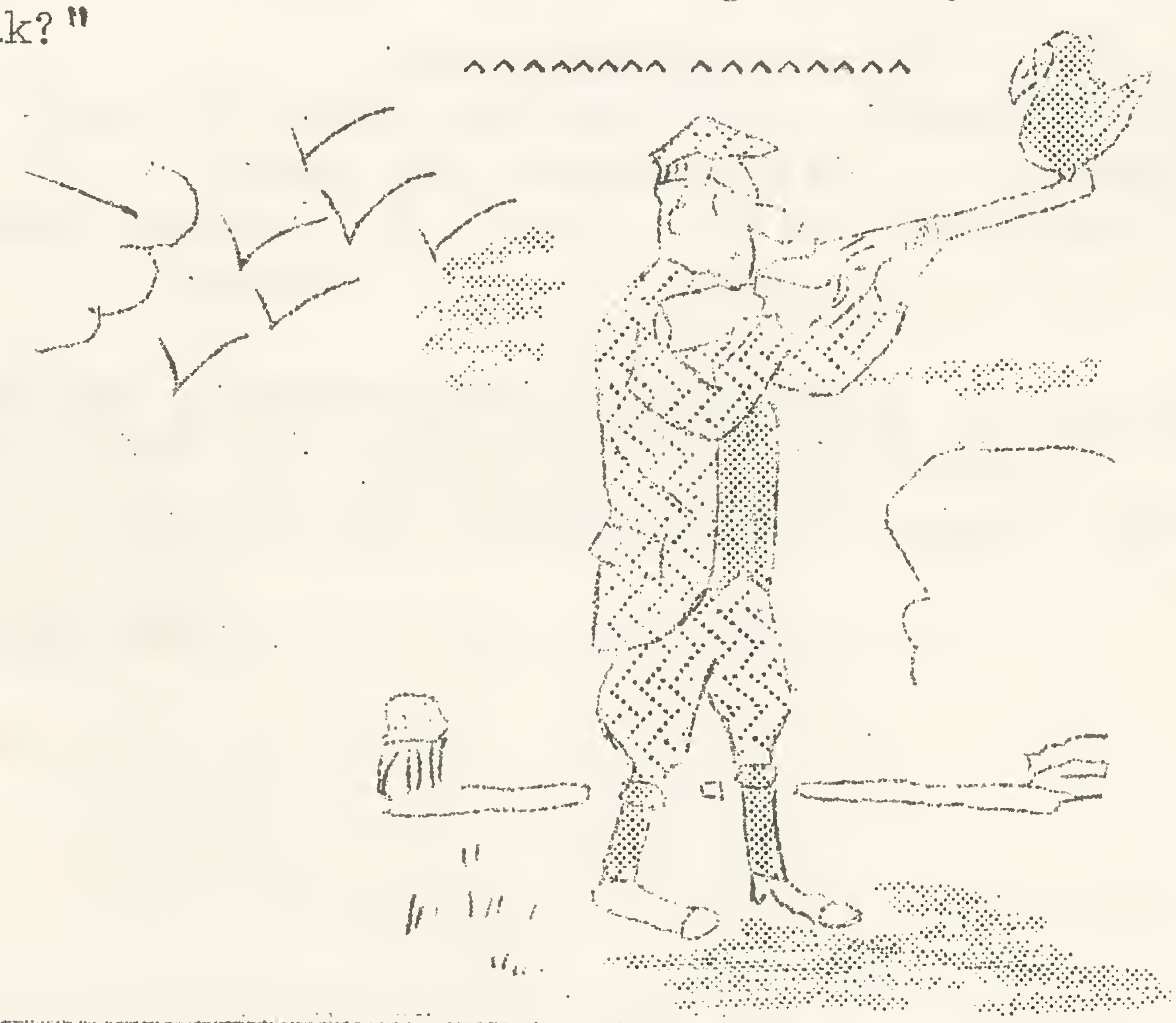
Dat mocht wel.

Moeder heeft tegen kleine Frans gezegd dat het erg onbeleefd van hem is om zo maar iedere dag thee te gaan drinken bij de buurvrouw en dat hij dat niet meer mag doen.

's Middags komt Fransje op straat de buurvrouw tegen, die hem vraagt of hij weer thee komt drinken.

"Buurvrouw", vraagt Fransje," hebt u ook choco-lademelk?"

^^^^^^^^ ^^^^^^^^

PUZZEL

el	oor
sol	deel
oor	lof
dom	weit
el	lijk
nor	boek
log	daat
ek	len
brui	ster
eer	land
boek	naal

WINNAAR VAN VORIGE MAAND:

JORGE VELAZQUEZ

L.S.C. - 7b

oooooooooooooooooooooo

Deze puzzel inleveren vóór 15 februari.....

oooooooooooooooooooooo

U ziet hier twee rijtjes lettergrepen.
De TWEEDE rij staat in de goede volgorde, de eerste niet! Bij elke lettergreep uit de tweede rij moet u nu de bijbehorende lettergreep uit de eerste rij zoeken, zodat er op iedere regel goede woorden komen te staan.

Hebt u alles op de juiste wijze gerangschikt, dan zult u zien dat de beginletters van de woorden van boven naar beneden de naam vormen van iets wat je bij sommige spelletjes gebruikt.

VEEL SUCCES.

L.C.

GROTE KEUZE

BESTE KWALITEIT
PRIMA PASVORM

★

Alleenverkoop van

SALAMANDER

SWIFT, CEMA
en vele andere bekende
MERKSCHOENEN

★

HARTOG

TEL. 1214 NASSAUSTRAAT 97

J. E. P. CABENDA

Het welbekende adres voor alle sportartikelen

En agente voor

Professional voetbalschoenen

TEL. 1539 **ORANJESTAD**